

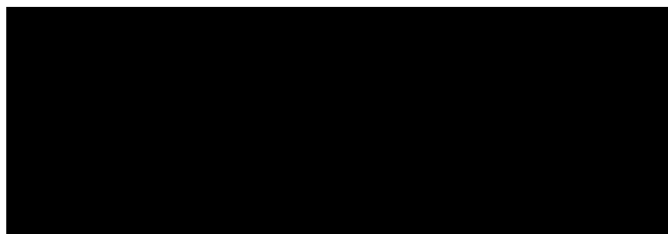
Pesti Központi Kerületi Bíróság
13.R.VII.12.131/2014/2.

A kábítószerrel visszaélés vétsége miatt [REDACTED] vádlottal szemben folyamatban lévő büntetőeljárásban a bíróság 2014. október hó 16. napján – tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A bíróság, az

Akbari Parsa

elítélttel szemben, a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 13.R.VII.12.131/2014. szám alatt folyamatban lévő büntetőeljárást, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv 25.§ - a, - utalással az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján, a Be. 261.§ (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel, hivatalból

f e l f ü g g e s z t i ,

s egyben indítványozza, hogy az Alkotmánybíróság a Büntetőeljárásról szóló 1978. évi IV. tv., továbbá a 2012. évi C. tv. (Btk.) alábbi kiemelt rendelkezéseit,

1. 1978. évi IV. tv., (Btk.) 104. § (1) bekezdés azon kitélt, miszerint: „ A bíróság előzetes mentesítésben részesítheti az elítélttet, ha a szabadságvesztés végrehajtását a 89. § alapján felfüggeszti, és az elítélt a mentesítésre érdemes.
2. 2012. évi C. tv. (Btk.) 102. § (1) bekezdése „ A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén előzetes mentesítésben részesítheti az elítélttet, ha arra érdemes.

azok alkotmányellenessége okán s e m m i s í t s e m e g

A végzéssel szemben fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A hivatkozott ügyben a Budapesti VI-VII. Kerületi Ügyészség 2012. április hó 18. napján B. VI.-VII. 3590/2011. szám alatt nyújtott be vádiratot a vádlottal szemben, őt testi sértés bűntette kísérletével vádolta meg. A bíróság a vádlottat jogerős határozatával felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélte. Az elítélt az ítélet kihirdetését követően közvetlenül, még a tárgyaláson mentesítés iránti kérelmet

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	111/1860-0/2014
Érkezett:	2014 NOV 10.
Példány:	1
Melléklet:	1 Bírósági akta db
Közeleiroda:	

terjesztett elő, hivatkozva felsőfokú tanulmányai végzésre, miszerint erkölcsi bizonyítvány nélkül nem kaphat diplomát, ez az ügy szankcióján túlmutató hátrányt jelentene számára. (Az első fokon jogerőre emelkedett ítélet alapján rövidített jegyzőkönyv készült, az nem tartalmazza a fenti vádlotti hivatkozást azonban a tárgyalási jegyzetből az megállapítható.)

Ugyanezen a tárgyaláson, az ítélet kihirdetését követően a bíróság nyilatkoztatta az ügyészt a mentesítésről, aki azt nem ellenezte. Mindezek alapján a bíróság 13. sorszám alatti végzésével a Btk. 103.§ (1) és (2) bekezdéseire is figyelemmel, különleges eljárásban a Be. 577.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben kifejtettek szerint határozott a mentesítésről. A végzés jogerőre emelkedett 2013. július 13. napján.

Az ügyészség 2013. október hó 08. napján indítványt terjesztett elő a mentesítést engedélyező végzés hatályon kívül helyezése iránt, kifejtve, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés vonatkozásában csak és kizárólag előzetes mentesítésre biztosít lehetőséget a törvény, azaz a jogerő után felfüggesztett szabadságvesztés esetén TÖRVÉNYBEN KIZÁRT mentesítésről rendelkezni, ilyen esetben ilyenre nincs mód, sem az 1978. évi IV. tv., sem az új Btk., a 2012. évi C. tv. alapján. A bíróság az indítvánnyal nem értett egyet, az indítványt elutasította. Az ügyészség a jogorvoslatra nyitva álló határidőben fellebbezést nem terjesztett elő, a határozat jogerőre emelkedett.

Az ügyészség változatlan tartalmú hivatkozással, ugyanazon tény alapból, ugyanazon jogi érvek mentén ismételten beadványt terjesztett elő az eredeti kérelem szerintieknek megfelelően az előzetes mentesítést engedélyező különleges eljárásban hozott végzés hatályon kívül helyezését indítványozva. A bíróság – azon álláspontra helyezkedve, hogy az újabb ügyészi beadvány tartalma alapján a 13. sorszám alatti határozattal szemben bejelentett fellebbezésnek minősül - a kérelmet mint elkésett fellebbezést elutasította a Be. 341. § (1) bekezdés III. fordulata alapján. A határozattal szemben immáron törvényes formában az ügyészség fellebbezést terjesztett elő, ami alapján a Fővárosi Törvényszék 23.Bpkf.VII.10.264/2014/2. sorszám alatt 2014. augusztus hó 15. napján az elsőfokú elutasító határozatot elutasította, és a bíróságot az ügyészi indítvány szerinti eljárás lefolytatására utasította.

*

A bíróság a jelenleg hatályos jogszabályok alapján az előzetes mentesítést engedélyező határozata hatályon kívül helyezésére a Be. 577. § (4) bekezdése szerint köteles.

Fentiek szerint eljárva azonban a bíróság észlelte, hogy Alaptörvénybe ütköző jogszabályt kellene alkalmaznia, és hatályon kívül kellene helyeznie a különleges eljárásban mentesítést engedélyező végzését mivel a rendelkezésre álló

jogszabályok, és gyakorlat (ld.:BH.1997:467., Fővárosi Törvényszék egységes gyakorlata, pl: 23.Bpkf.9884/2014/2. srsz. vg.) e körben egységes.

Ennek lényege szerint amennyiben a bíróság végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szab ki egy terhelttel szemben, abban az esetben a jogerőre emelkedés után **UTÓLAGOSAN, KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSBAN, MENTESÍTÉS** még annak feltételei fennállása esetén sem, azaz soha **NEM ENGEDÉLYEZHETŐ**. Erre vonatkozó kérelmet indokolás, érdemi vizsgálat nélkül a bíróságnak el kell utasítania.

A fentiek alapján a bíróság észlelte, hogy a Btk. 103. § (1) bekezdése, és a Btk. 104. § (1) bekezdése **DISZKRIMINATÍV**, a ténylegesen végrehajtandó szabadságvesztésre ítétek javára a hatályos törvény indokolatlan és egyoldalú előnyt biztosít azzal, hogy vonatkozásukban **a)** az érdemesség utólagos vizsgálatát lehetővé teszi (a felfüggesztett szabadságvesztésre ítéteknél ilyen lehetőséget nem biztosít a törvény) **b)** a szabadságvesztés kiállása, illetőleg végrehajthatóságának megszűnésétől eltelt idő fele eltelte után részesül ebben a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt.

A bűnügyi nyilvántartásban szereplés tényleges stigmatizációt hordoz magában, példának okáért bizonyos felsőoktatási intézményekben „tisztá” erkölcsi bizonyítvány nélkül diplomát nem kaphat az érintett, élete, egzisztenciája ellehetetlenül, a cselekmény miatt kiszabott szankción ez jelentős mértékben túlmutató hátrányt jelenthet.

Egy példával szemléltetve: 2 felsőoktatási intézményben tanuló személy terhelt esetén ugyanazon cselekmény miatt A) személy elítélése 1 évi végrehajtandó szabadságvesztés, B) személy elítélése szintén 1 évi szabadságvesztés 5 évre felfüggesztve. Mindkét elítélés 2015. január 01. napja. Egyikük kaphat erkölcsi bizonyítványt 2018. júniusától, így diplomát is, élete, egzisztenciája nem kerül veszélybe, - holott személyi körülményei alapján jóval súlyosabb, végrehajtandó szabadságvesztés került kiszabásra vele szemben, - míg a kedvezőbb elbírálás alá eső, a társadalomra kevésbé veszélyes B) elkövető csak és kizárólag 2020. januárjától kaphat erkölcsi bizonyítványt legoptimálisabb esetben is, azaz csak ekkor állhatnak be tekintetében a mentesítés pozitív joghatályai.

*

Fenti törvényi rendelkezések, hátrányos megkülönböztetést foglalnak magukba diszkriminatívak, sem szükségességi, sem arányossági indokokkal nem magyarázhatók, a tisztességes eljárás elvébe, a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütköznek, Alaptörvényellenesek, jogalkotó által korrigálandó hibaként vannak jelen az élő jogban.

* * *

A jelen beadvány rendelkező részében kiemelt törvényi rendelkezések alaptörvényellenesek, azok – Az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdés, Q Cikk (3) bekezdés, T Cikk (3) bekezdés, és különösen a XV. Cikk (1) és (2) bekezdésébe XXIV. Cikk (1) bekezdés I. és II. fordulata, XXVIII. cikk (1) bekezdésébe, valamint az Emberi Jogok, és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 04. napján Rómában kelt Egyezményt implikáló 1993. évi XXXI. törvény 6. Cikk. 1. bekezdés, valamint a 14. Cikkbe ütköznek.

Egy demokratikus jogállamban elképzelhetetlen, hogy ésszerű indok nélkül társadalomra veszélyesebb elkövetők kedvezőbb törvényi elbírásában részesülhessenek az esetleges mentesülésüket illetően, mint a kevésbé veszélyesek. Amennyiben törvény zárja ki, rekeszti ki a társadalomra kevésbé veszélyes személyeket abból a jogból, amiből a tőle szigorúbb elbírálásban részesülők részesülhetnek, ezen rendelkezés Alaptörvénybe ütközik.

Az „előzetes” szó törvényből való kiiktatásával, megsemmisítésével az Alkotmánybíróság az Alaptörvényellenes helyzetet orvosolhatja.

Amennyiben fenti megtörténik az ügyekben eljáró bíróságok az érdemesség vizsgálatát követően dönthetnek a kérdéses ügyekben az általános Alaptörvénnyel összhangban álló elveknek megfelelően.

*

A kifejtettekre figyelemmel a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és az eljárás felfüggesztése mellett az Alkotmánybíróságot a megjelölt jogszabályhelyek megsemmisítését indítványozva megkereste.

A végzéssel szemben fellebbezésnek nincs helye a Be 276.§ (1) bekezdésének c) pontja alapján, utalva a Be. 266.§ (1) b) pontjára.

Budapest, 2014. október hó 17. napján

bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -